

20.4.48, יום ג', י"א ניסן, ירושלים

בסמונה בבוקר הנעתי לירושלים. היו ירידות לפני כניסתנו
לסער הביא - אבל איש לא נפגע. באו למעלה סמאחים מכוניות עם
סוּן.

- הזמנתי סוּן. "המלך עולה, כי כולם הגיעו לידי הכרה שיש
להתמסר בכוח שלו, בלגיון. אנגליה רוצה להבטיח לעצמה קווי הקשר
בין ים התיכון ועבר הירדן ועיראק - ע"י עזה בבאר סבע, חברון,
ירושלים וגשר אלנבי. בדרך זו נמצא חלגיון הערבי. בדרך זו היא
שומרת על המקומות הקדושים שבחלק הערבי של ירושלים. היא גם
מתרכזת בראפה, גם מעבר המצרי וגם מעבר האר"י. ע"י היא רוצה
להבטיח הקשר בין הצבא הבריטי באוסמאליה ובין עקבה. אנגליה
עצמה תסאר בחיפה עם הלגיון הערבי, וחבטיח הקשר מחיפה ועד בין
שאן נהרים בקו זה מתרכז הלגיון הערבי. המפקד של כנופיות חיפה
הוא עבר ירדני - ואין זה מקרה, גם המפקד הקודם שנהרג היה
עבר ירדני. בלי הלגיון הערבי אין אנגליה יכולה להבטיח קוים
אלה, ואינה יכולה להשיג הלגיון בלי הסכמת הליגה, כדהליגה
ראתה שכנופיות מקבלות סכה - הגיעו להכרה שנחוץ צבא סדיר,
והלגיון הוא הצבא. מתוך העתונים הערבים יוצא שלליגה יש החלטת
להתמסר בצבא סדיר. לפי ההחלטה צריך לבוא צבא מהלבנון, סוריה,

עיראק, עבר הירדן ואולי גם מלונה סמצרים. עבדאלה סכור שכל הצבאות האלה לא יחזיקו מעמד הרבה זמן, ורק הוא יוכל לרשת מקומם, כי רק לו יש צבא שאינו דרוס לארצו ולא היה זמן רב בארצו.

המכות שההגנה חלקה לערבים הכיאו אח המוסתי וערבי א"י ליד הכרה שבכוחם הם לא יכריעו יהודי א"י. עכשיו חלוי המוסתי חלו בליגה הערבית, הליגה מבינה שאין זו עוד שאלת מתנדבים - אלא כוח סדיר. וכוח מלווה בנשק כבר - סנקים ואווירונים. יש צורך להתנגש עם הלגיון עוד לפני 15 במאי - התנגדות זו יש ללוות בהסברה. לפני החלטת או"ם המבטלת החלטות 29 נובמבר - לא יפלו ארצות הליגה. הם יפלו רק לאחר ביטול 29 בנובמבר - בתואנה שהיהודים מפירים החלטות או"ם ושבימים הבטחון במזרח הקרוב. כין אנגליה ועבר הירדן יש הסכם על הגנה משותפת והתקפת הלגיון - פירושה התקפת אנגליה. אפשר להתנגש בלגיון בדרום או בעמק, עלינו לבחור החזית - בתנאי שנכסיח מקודם ירושלים, כי פה עומדים הערבים לכבוש - בעזרת האנגלים ג'ינרלה, סרה סנטא ועוד משלטים מרכזיים. הלגיון בירושלים עוזר לכנופיות, מעביר אותן, נותן להן דלק.

- דוד מינה ד"ר איזמוזין, שרייבמן ונזמן סטבסקי לברר ענין דיר ג'ראח. גם האוניברסיטה מינתה ועדה - את העו"ד הורוביץ, אבל דוד אינו מסתף פעולה. בעיר התרגשות איומה, כולם מאשימים ההגנה, רב. קורדים ואחרים הם אנשי אצל (מתפעלים מדיר יסין), נטורי קרתא רוצים כניעה. היקים ברחביה אולי יד. איש מהנהלה ומהו"ל לא איה מה כחודש ימים.

דובקין מציע סיגוי 5 אנשים לירושלים ב. גוסף, שרייבמן,
סלומון, אוקאר, מן (סוחר מזרחי). דרוש ממנה פוליטי על דוד.
לצבור דרושה אישיות רבת-משקל וערך.

זיאתה - יש להנחית מכות לערבים בירושלים, לא מתנייסיים
בירושלים, אין רצון להלחם, אין תובע ניוס ומלחמה נגד סנקציות
נגד דוד. אבל שיקול דעתו לבד אין יקבל, אם כי הוא סדרן, אפיץ,
ואין להסאיר אותו יחיד. זו עיר רבת-כמות פוליטיות, לועית ירושלים
יש להכטיח תקצוב רציני. לועדה ח' ירוש מרכז, ב.ג. אין התנדבות
חברתית בירושלים.

שרייבמן - יש להוציא הסנויסיים וחייבי הניוס מירושלים
למקום אחר, ולהביא לירושלים חיילים. דרושה הנהגה לירושלים -
סגירתה במסכות הסוכנות והוח"ל.

- בשמים עזרה עם דוד. מה עשתה ההגנה בשיך ג'ראח? שלחה משוריינים
עזרה כל מה האפשר, אבל יש דו"ח מלא ומפורט של שרייבמן. ודוד
סוטר יריו על דו"ח שרייבמן.

יצחק שדה נשלח הנח כמפקד מרחב ירושלים, כוחות העיר
וחסביבה וגם גדוד מלמח טבא אתו הנה. מריץ כראש המטה שלו.

כוח האדם בירושלים 3470 מקבלי שכר, מאומנים טוב בעיקר
אלו שבנקודות חיצוניות (עציון ועוד). כל הכוחות בעיר הם מיוחקים
(אוניברסיטה, דרום, עיר עתיקה). לפעולות היו עד לפני יומים 2
טהלקות, עכשיו יש 5 מחלקות (נחקבלו 70 איש מת"א, ותנכורת לים
המלח העברה לגדוד .).

יה 3 גדודים אנגלים בעיר. כמחלקה בשיך ג'ראח. מתחילים
לפנות במסיבה ערבית. הכנופיות תפסו אבנוממה ויקסוריה, בעוד
האנגלים הם וצולפים לקראת האוניברסיטה. כצבור שלנו הסורל ירוד,
מסתמסים רבים, אי רצון לחוס. האלפנט בירושלים: 20% נורמלים,
20% מיוחסים (אוניברסיטה ועוד) 60% משונים (פרובינציונאליים,
ימי ביניים וכדומה).

מציון (או ציוני) שמעתי דו"ח שפורט על מחסור בכוח אדם,
על החוסר הירוד בירושלים, על חוסר העזרה מהפיקוד העליון ועל
האפסנאות הרעה (חוסר הלבשה, עזרה למספחה וכו').

- פשרייבמן קבלתי פרטים על זכרון הדסה. השיירה יצאה בתשע ועשרים -
10 טכוניות, לא ידוע בדיוק מספר האנשים. יוחר משבעים (קברו
קצת למעלה מטלושים נופות, השאר היה אצר) לפני צאת השיירה שאל
הילמן - המקשר עם השלטונות - את זב (מפקח המשטרה במאה שעריה)
אם הדרך בטוחה, זב ענה *The way is clear* אם כי הצופים
מסרו באותו בוקר בהילמן שהערבים הקימו עמדה חדשה, בפרשת דרכים
שאינן האוניברסיטה ודרך שכם עלתה טכונית ראשונה על טוקש. אחרי

מסורייין זה הלך אמבולנס מסורייין של הדסה, אחריו מכונית משא
מסוריינת של הדסה ושתי מכוניות מספר 9 (המקשר) - אחריהם הלכו
עוד חמש מכוניות, הן הסתובבו וחזרו. כשהגיעו ל"ספת חלב" מול
בית ישראל שבו נמצאת ההגנה מסרו על המקרה. המפקד פנחס צוה על
סלו לתת אש על הערבים לחפות על המכוניות, והפעיל
מקומות יונים 2 ברנים, מ.ג. אחד ושפירא, אלה מנעו הערכים מנשח
למכונות, אבל זרקו בקבוקי מולטוב אבל לא הצליחו להצית המכוניות.
הודיעו למרכז בשנלר, ובין 10 $\frac{1}{2}$ - 11 יצאה מכונית מסוריינת
של גדוד מוריר ומכונית מסוריינת של הלווי שהיה לה מקודם פנצ'ר
וניגסו למקום הפורענויות. מכונית ראסונה (של ההגנה) הגיעה למקום
והמשיכה עד האוניברסיטה (הנהג ואנשיו נמצאים עד עכשיו באוניברסיטה)
לא יודעים היטב מדוע. המכונית השניה קיבלה אש וגלגליה פוצצו
ונאלצה לתזור העירה. משנלר הופעלה מרגמה של 3% - למנוע רכוז
הערכים. מרגמה של 2" הופעלה מבית ישראל, אבל בלי יעילות. לגדוד
מוריה לא היו אנשים מחוץ לאלה ששלחו במסורייין, לקחו אז מחלקה
הל קורס מ"כ, עשו אותם לטוראים - אבל לא שלחו אותם כי זה היה
כזה לא מספיק, כי חשבו שלפעולה זו דרושה מלוגה. ערבים היו
בעטדות ועל גנות בתי שייך ג'ראח, גם כודי ג'וז. אנגלים היו ברובם
סוס (לא רחוק מרחוב שמואל הנביא) ובבית אנסומוס. התנהל מ"מ
עם הצבא - שנורמן (קצין קשר) עם ברינג. ג'ונס, וגם פרופ'
רייפנברג עם הצבא. הרושם הוא שהצבא והמסטרה ידעו למפרע על הדבר
ונמרו אומר לתת לערבים לבצע הרצח.

קרוב לאחת עזרה הגיע מלמח עם השירה הגדולה. התנהל מ"מ
עם ספקד המלמח ע"י לויצא ודוד (מישאל?) - ולא רצה לתת אנשיו
ומכוניותיו, דוד הגיע לשנלר - ואז יצאה מכונית אחת של מלמח ונכנסה
בקרב עם ערבים.

לפי התנהגות הצבא יש להניח שאילו הגיע כוח יהודי למחוס -
היה נתקל באש של הצבא. האנשים במקום החזיקו מעמד עד 1 או 2 כי
משהתקרבו הערבים והציתו המכוניות והמכוניות נערו כשלוש רבעי
שעה (המכוניות נדלקו בשתיים ורבע), עשה הצבא מסך עשן - והוציא
האנשים המחוס, הפצועים מהמכוניות. נשרפו 2 מכוניות 9, האמבולנס
לא נשרף. החיילים שבמקום טענו שכנסקם הקל לא יכלו להשתלט על
הערבים, ודרכו מהמפקדה נשק כבד. המפקדה מצדה טענה - שלמען השם
לא יגשו אנשי ההגנה, והם יסדרו העניין. על פי דרישת קצין הצבא
ברוברט פוחט המסיקו אנשינו במקום אש - אבל הערבים ניצלו זאת
והתקרבו ואז חידשו אנשינו אש.

מפקד בדוד מוריה הוא פרט, קצין מוכשר, באותו יום היה
מחוס. סגנו היה במקום.

- ישראל על שליחותו באירופה. שזה ששה שבועות במחצית אירופה;
אוסטריה, גרמניה, צ'כיה, פולין, איטליה, צרפת, שווייץ. נזגש עם
האר"ים להקמיר אותם על המצב בארץ. השליחים בזו"ל לא חסרו המצב.
בפולין המפלגה קודמת לכל, ואי אפשר להגיע פעולה כלליה, אם
המפלגה לא מעונינת בה.

- הרצונן מוסר שלונד שלח דו"ח לאו"ם. התאכזב מהקפת כוח משרה
בינלאומי. הדבר בארץ יוכרע ע"י קרב, מלא התפעלות מבחורינו. אמר
לאנגלים שאין לנצח בחורים אלה. עומד לצאת בעוד כמה ימים לאפריקה.

21.4.48, יום ד'

ליאו עוהח עם ז. ז. אמר לראש הממשלה: אם תכנסו לסדום
תהטרו על הסעל? אבל לא שהוא הציע להכנס. ליאו סוען ז. ידוע
כסקרן. ראש הממשלה ענה שעליו לשאול את חבריו. בסדום לדברי ז.
יש רק 20 רובים (?) התאונן על אנשי חי"ש. הרנו בלי טיבת
ערבי, אינם אנשי מסמעת, קורדים רבים, אין שיירה לים המלח.

יש קונסול חדש בירושלים (ווסן), באהנת פאהרזת.
אדם צעיר, הוא מתאונן שאינו מקבל כל ידיעות מושינגטון (?).
גם בקטו, שנסע מפה מאוכזב, התאונן על כך והבטיח נמרצות שידיו
לא היו כמעל.

המצב במחלקה המדינית לא יוכל להטפך ככה. דרוש חבר ההנהלה.
לדעת ליאו על משה לטוב הנה. אין איש בועד הקהלה. חיים סלומון
איש חלש. יש רעב בשכונות הדלות. כמה מזונות הלכו לאיבוד בשגלר -
כי לא היו הכנות טובות. דגים הלכו לאיבוד, החלוקה היא איטית.
רק כרוב ופירות יבשים הופיעו בחנויות - מהמוון שנשלח הנה.
גונבים מלאי, כי אין די כוחות לשמור על מחסני המלאי. יש בעית הכיס.